

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 86 0 К 045880 20 Квлз
Бања Лука, 16.12.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Биљане Томић, Даворке Делић и Свјетлане Кнежевић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног Л.Ж., због кривичног дјела самовлашће из члана 397. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Г.Н. из Д., против пресуда Основног суда у Модричи број 86 0 К 045880 17 К од 07.3.2018. године и Окружног суда у Добоју број 86 0 К 045880 20 Кж 2 од 24.4.2020. године, у сједници вијећа одржаној 16.12.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Модричи број 86 0 К 045880 17 К од 07.3.2018. године, оглашен је кривим оптужени Л.Ж., због кривичног дјела самовлашће из члана 397. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, која се неће извршити уколико оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 150,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени је, са имовинскоправним захтјевом, упућен на парницу.

У поступку по жалби браниоца оптуженог, пресудом Окружног суда у Добоју број 86 0 К 045880 18 Кж од 15.11.2018. године, оптужени је ослобођен од оптужбе за предметно кривично дјело самовлашће из члана 397. став 1. КЗ РС. На основу члана 100. став 1. ЗКП РС, оптужени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

У поступку по жалби окружног јавног тужиоца у Добоју, рјешењем Врховног суда Републике Српске број 86 0 К 045880 19 Кжж од 04.02.2020. године, укинута је пресуда Окружног суда у Добоју број 86 0 К 045880 18 Кж од 15.11.2018. године и предмет враћен том суду на поновно суђење.

У поновном поступку, пресудом Окружног суда у Добоју број 86 0 К 045880 20 Кж 2 од 24.4.2020. године, одбијена је, као неоснована жалба браниоца оптуженог и пресуда Основног суда у Модричи број 86 0 К 045880 17 К од 07.3.2018. године, потврђена.

Против наведених пресуда, Основног суда у Модричи број 86 0 К 045880 17 К од 07.3.2018. године и Окружног суда у Добоју број 86 0 К 045880 20 Кж 2 од 24.4.2020. године, бранилац осуђеног, адвокат Г.Н. из Д., благовремено је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се укину првостепена и другостепена пресуда и предмет врати на поновно одлучивање.

У смислу члана 353. ЗКП РС, у поднеску, под бројем Т15 0 КТЗ 0023385 20 од 09.11.2020. године, замјеник главног републичког јавног тужиоца, Светлана Брковић је предложика да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Аргументи из образложења Захтјева, изнесени су у прилог тврдњи да је, у конкретном случају, повријеђен Кривични закон, јер радње осуђеног, из изреке првостепене пресуде, не садрже битне елементе бића кривичног дјела, за које је оглашен кривим. У преосталом дијелу изнесених аргумената из Захтјева, оспорава се ваљаност чињеничних утврђења, са тврдњом са нема доказа да је осуђени починио радње из изреке првостепене пресуде.

Захтјев није основан.

Изнесени аргументи из Захтјева, у прилог тврдњи о повреди Кривичног закона, нису основани. Чињенични опис радње извршења дјела из изреке првостепене пресуде, за које је оптужени оглашен кривом, садржи све објективне и субјективне елементе бића кривичног дјела самовлашће из члана 397. став 1. КЗ РС.

У том чињеничном опису садржане су радње оптуженог, које је предузео дана 04.08.2016. године, у мјесту Д.П., општина М., када је самовласно прибавио право на посјед над радном машином Schaff, HML 30 D – ровокопач,

година производње 1991. година, регистарских ознака ..., власништво Д.Т., на начин да је од оштећеног, на име наводног новчаног дуга који оштећени има према њему, узео кључеве од предметног возила, након чега је предметни ровокопач одвезао у двориште своје куће и задржао за себе.

Дакле, у наведеним радњама, и по оцјени овог суда, садржана су сва битна обиљежја кривичног дјела за које је осуђени одлашен кривим, јер је самовласно прибавио право за које сматра да му припада, а које право је потпуно и јасно конкретизовано у изреци првостепене пресуде. Ради тога су без основа аргументи из Захтјева, изнесени у прилог тврдњи да, у конкретном случају, нема елемената кривичног дјела самовлашће из члана 397. став 1. КЗ РС, и да се ради о грађанско-правном односу између осуђеног и оштећеног, као странака у поступку.

Осталим аргуменатима из Захтјева, у прилог тврдњи да нема доказа да је осуђени починио кривично дјело за које је оглашен кривим, оспорава се правилност чињеничне основе побијаних пресуда, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванреди правни лијек, не може поднијети.

Из наведених разлога, Захтјев браниоца осуђеног није основан, ради чега је исти ваљало одбити, на основу члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић